

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abbon. Dovenetelweg 57a 's-Gravenhage Tel. 68.45.41.
Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070 - 275154

W E E K B L A D

=====
nadruk verboden

20e jaargang nr.12

=====
6 november 1975

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " het antwoord

Goeden avond; vrienden.

Op deze avond, bestemd voor het beantwoorden van uw vragen, geldt - zoals altijd: wij zijn niet alwetend of onfeilbaar, denkt dus zelf na over alles, wat wordt gezegd.

En met deze verplichte waarschuwing beginnen wij met de

V R A G E N - A V O N D
=====

x Ik verzoek U dan ook, mij de eerste vraag voor te leggen.
U stelde in een vorige lezing, dat kruidenaftreksels ter bestrijding van adervernauwing beter zijn dan chemische medicijnen. Wilt U een dergelijke tissane noemen?

- Dit mag ik niet, omdat dergelijke tissanen worden samengesteld en in de handel gebracht. Ook in uw stad zijn winkels, waarin men dergelijke kruidenthee's verkoopt, waarin o.m. melissekruid enz. zit.

x Dergelijke kruiden brengen door hun samenstelling actieve stoffen in het lichaam, die adervernauwing tegengaan, maar gelijktijdig praktisch geen enkel residu vormen, dat in het lichaam achterblijft. Bij de gebruikelijke chemisch vervaardigde middelen is dit wel het geval. Ik neem aan, dat de bedoelde uitspraak vooral om de laatste reden gedaan is.

x Roddelpraat komt veel voor. Kunt u ingaan op de positieve en negatieve waarden ervan?

- Positief: mensen roddelen vooral, omdat zij graag elkaar iets te zeggen hebben. Wanneer zij dus weinig te zeggen hebben, spreken zij graag over de fouten van anderen om zo tenminste nog iets te berde te kunnen brengen.

Maar deze mensen zijn onderling sterk gebonden door het feit, dat zij voortdurend elkaar iets weten te zeggen, terwijl zij allen gelijktijdig beseffen, dat zij in feite niets belangrijks te zeggen hebben.

Dit is de positieve waarde: roddelpraat bevordert communicatie tussen de roddelaars en vormt een soort intermenselijke

band. Het is een normaal verschijnsel bij mensen, die in kleinere gemeenschappen plegen te leven, geen kontaktarmoede kennen, maar aan de andere kant elkaar ook niet veel van werkelijk belang te zeggen hebben.

Negatief: roddelpraat berust over het algemeen op onbegrepen halve waarheden, waarbij men voortdurend uitgaat van het standpunt, dat de ander wel mis zal zijn. Hierdoor kan men inderdaad het leven van anderen minder aangenaam maken, vooral wanneer degenen, over wie wordt geroddeld, niet voldoende verstand hebben om dergelijke roddels eenvoudig naast zich neer te leggen. Want roddelaars gaan over iemand sterker te keer, naarmate zij ontdekken meer invloed op die persoon uit te kunnen oefenen.

Ook in de politiek zult u iets dergelijks zien, evenals in geloofsgemeenschappen. Overal zien wij groepen, die roddelen, een ieder halve waarheden vertellen en - wanneer daarop sterk wordt gereageerd - nog feller in de aanval gaan.

Tussen groepen is dit eveneens een normaal verschijnsel, vooral in een maatschappij, waarin de verstedelijking zover rond zich grijpt, dat de normale bindende factoren van gezamenlijk werken en leven veel minder sterk op de voorgrond treden dan eens in de dorpsgemeenschappen - die wel over de leden onderling roddelden, maar gelijktijdig elk lid tegen elke aanval van de buitenwereld in bescherming namen.

Hoe denkt u over het sublimeren van gevoelens?

Wanneer men het werkelijk beheerst, vind ik dat mooi. Maar gemeenlijk is onder mensen sublimeren meer een op een andere dan normale wijze verwerken van eigen gevoelens, zodat men bepaalde taboes of gevaren ontloopt. Men denkt dan, dat men hierdoor beter is dan anderen, terwijl men er geestelijk gezien eerder op achteruit gaat.

Sublimatie betekent: het opvoeren van bepaalde gevoelens en belevingen, zodat het ik hierdoor op een hoger niveau actief kan worden.

De meeste mensen, die prentenderen dit te doen, zullen echter eerder hun eigen gevoelens overbrengen in een fantasiewereld of naar bepaalde idealen, waarbij de gevoelens op een verwrongen wijze toch tot uiting komen, het ego in feite gefrustreerd wordt en als zodanig de relatie met de wereld minder op werkelijkheid gebaseerd zal zijn dan zonder dit het geval zou zijn.

In enkele weekbladen staat een interview met een medium, dat verklaart, dat Godfried Bomans haar een boek heeft gedikteerd uit de geest in 1972. Vermeld werd, dat ons medium in trance bevestigd heeft, dat dit juist is. Hijzelf weet hiervan niets. Is het boek Godfried werkelijk onder invloed van Bomans geschreven? Zo niet, acht u het dan niet gewenst, dat iemand van ons of het medium genoemde bladen aanschrijft en aandringt op een tegenpublicatie?

U hebt kennelijk de laatste tijd niet goed geluisterd. Wij hebben ook hier ettelijke malen, ook in de laatste weken zelfs, de opmerking gemaakt, dat Bomans inderdaad geprobeerd heeft, middels inspiratie, te schrijven. Daarbij werd verder opgemerkt, dat datgene, wat hij probeert neer te schrijven, door de persoonlijkheid van het medium, wel eens een vreemde vorm krijgt.

Indien u werkelijk voor dit fenomeen zoveel belangstelling zoudt hebben, zoudt u dit weten. Uw wat agressief gestelde vraag doet dan ook vermoeden, dat u tegen de publicatie van het boek Godfried bent. Anders zoudt u wel een andere vorm gekozen hebben.

Bomans is een goed schrijver geweest en is nog steeds een zeer interessante persoonlijkheid. Ofschoon hij in zijn verdere ontwikkeling eerder de richting van de muziek zal kiezen, kunnen wij, wat beïnvloeden van mensen op aarde betreft, toch nog heel wat van hem verwachten.

Hij was echter ook ijdel. Dit betekent, dat hij, gewend met zijn werken vele mensen te bereiken en vaak ook voor een groter publiek sprekende, zal trachten iets daarvan terug te vinden, door zover hem dit mogelijk is, te trachten de mensen op aarde nog te bereiken.

Dat hij daarbij wel enige moeilijkheden zal ervaren en zijn woorden soms anders weergegeven zal zien, dan hij wenst, is volgens mij alleen maar logisch.

U kunt stellen, dat u het betreurt, dat Bomans hier met name als auteur wordt genoemd. Wij zijn het met u eens, omdat wij van mening zijn, dat zo allerhande verwachtingen en gevoelens gewekt worden, terwijl goed werk ook zonder deze naam op aarde gehoor zou moeten kunnen vinden.

Aan de andere kant kan ik wel begrijpen, dat zakelijke belangen tot een dergelijke keuze hebben gevoerd - op aarde en volgens mij niet in de sferen.

U merkt op, dat Karel hiervan niets afweet. Het zou niet bepaald mooi en vertrouwenwekkend zijn, wanneer hij er wel alles vanaf wist. Wij kunnen hem immers alleen bespelen, wanneer wij de hersenen kunnen gebruiken en het persoonlijk bewustzijn van ons medium tijdelijk is uitgeschakeld. En waarom zou men dit onmiddellijk aan het medium hebben moeten vertellen? Voor wie is dit zo belangrijk? Voor uw medium lijkt mij dit niet het geval te zijn.

Wij kunnen eventueel betreuren, dat juist aan deze onbelangrijke uitspraak onzerzijds zoveel publiciteit wordt gegeven, maar aan de andere kant: het is zo, wij hebben het gezegd en zullen er daarom bij moeten blijven. Het door ons gestelde is nu eenmaal in overeenstemming met de feiten.

Ik hoop, dat niemand het ons kwalijk neemt, dat wij een antwoord geven op elke vraag, die ons gesteld wordt, zover ons dit maar mogelijk is en wel naar beste geweten.

Wanneer iemand ons dus vraagt, of Bomans vanuit de sferen nog tracht te schrijven, zo moeten wij dit wel bevestigen, want het is in overeenstemming met de feiten en er bestaat geen dringende reden om hier een antwoord te weigeren.

Komt Herrema gezond vrij en wanneer?

Door voortdurend wisselende invloeden en stemmingen is hierop geen definitief antwoord te geven. De kans is groot, dat dit reeds binnen enkele dagen het geval zal zijn.

De situatie ligt ongeveer als volgt: Herrema zelf is een psycholoog en heeft dus meer weerstand dan de meeste andere mensen in een dergelijke situatie. Maar hij leed, reeds toen hij ontvoerd werd, aan een kleine kwaal, die zich verder ontwikkeld heeft. Hij verkeert in een toestand van uitputting.

Ik meen te mogen zeggen, dat ook zijn geestelijke vermogens

onder de voortdurende druk van lichamelijke en geestelijke spanningen dreigen te bezwijken.

De mogelijkheid lijkt mij echter groot, dat, vermoedelijk na rond 3 à 4 dagen, Herrema op vrije voeten komt, maar bijzondere verpleging dan van node heeft.

Komt hij binnen deze periode niet vrij, dan lijkt mij de kans groot, dat de zaak voor Herrema fataal afloopt, niet zozeer door de schuld van hen, die hem in gijzeling hebben genomen, dan vooral door een gebrek aan weerstand. Hij leeft op dit ogenblik dus wel.

x Is het niet mogelijk, vanuit de geestelijke wereld, een reddingsbrigade naar mensen in nood te sturen?

- Mogelijk wel. Maar al zijn er zeer veel overgeganen; wanneer je naar elke mens in nood een reddingsbrigade zou moeten zenden, zouden wij toch wel eens met te weinigen kunnen zijn. Want wij definiëren nood anders dan U.

U ziet verder over het hoofd, dat veel van hetgeen u op aarde als in nood-zijn vertaalt, in feite behoort tot oorzaak en gevolgswerkingen, waarbij het verloop van het geheel voor de geestelijke ontwikkeling van de persoon van zeer groot belang is.

Wij kunnen niet ingrijpen in alles, wat mensen door hun eigen vrije wil tot standbrengen. Ook niet wanneer een van de betrokkenen verklaart, dat dit zijn bedoeling niet is geweest, of dat hij een dergelijke ontwikkeling voor zich nimmer mogelijk heeft geacht.

Ten laatste: uw leven op aarde is betrekkelijk kort. Veel daarin is, geestelijk gezien, dan ook minder belangrijk. Lijden is vaak volgens ons van voorbijgaande aard en brengt bovendien bewustwordingsmogelijkheden met zich. Vanuit dit besef, dat in het gehele bestaan de stoffelijke perioden maar een zeer beperkt deel vormen, tillen wij niet zo zwaar aan de ellende op aarde, als u pleegt te doen.

Wanneer u echter aan onze kant komt, zult u er net zo over denken en zaken, die u nu als het grootste onrecht ter wereld beschouwt, zien op dezelfde wijze, waarop u nu een kind beziet, dat nolens volens naar de tandarts moet en zichzelf daardoor in nood en onrechtvaardig gepijnigd gevoelt.

Wij zeggen dan: het is pijnlijk, maar het bergt zoveel goede kanten en mogelijkheden, dat het beter is de zaken te laten, zoals zij zijn.

x Wat kan de aardse mens doen om het aantal zelfmoorden tegen te gaan en hoe verbetert men de moraal van de mens?

- De moraal van de mens verbeter je door aan de medemens niet zonder meer je eigen morele maatstaven op te leggen, maar hem te helpen op zijn eigen wijze zo gelukkig mogelijk te leven.

Zelfmoorden voorkomt men als volgt: zelfmoord is gemeenlijk een vlaag van verbijstering. Wanneer mensen bereid zijn steeds weer rekening te houden met de problemen van hun medemens en zich daarvan niet afmaken met een "zo belangrijk is dat toch niet, daar moet je je maar over heen weten te zetten", zal het aantal zelfmoorden al aanmerkelijk minder worden. Want een groot deel van de zelfmoorden komt eenvoudig voort uit verlatenheid.

Zichzelf doden is veelal het gevolg van de radeloosheid van een mens, die niet meer weet, waarheen zich te wenden.

Een deel van de zelfmoorden zal echter niemand ooit kunnen voorkomen. Dit zijn resultaten van vergissingen, waarbij men doet alsof om de anderen eens iets te laten zien en gevoelen. De zelfmoord is dan een vergissing, omdat de zelfmoordenaar er in feite op gerekend had, dat men de ergste konsekwentie nog net zou voorkomen.

x Heeft de bijbel zijn kracht verloren?

- Ik weet niet, wat u onder die kracht verstaat. Indien U doet op de kracht de mensheid te regeren, zo moet ik stellen, dat de bijbel zelf deze nooit heeft gehad, ook al diende zij soms machthebbers als voorwendsel.

Indien u meent, dat zij haar kracht verloren heeft, als boek een ieder bezinningsmogelijk te bieden, die in de bijbel hiernaar zoekt, zo stel ik, dat zij deze kracht nog steeds bezit.

Ik vrees echter, dat veel van de werkelijke kracht, die de bijbel voor de innerlijke mens kan betekenen, voor de mensen teloor is gegaan door de bijbeluitleggers. Wat zij u bieden, is in feite zoiets als een zetsel koffie, waarvan men reeds voor de vijfde maal koffie probeert te zetten. Het resultaat is iets, wat niemand meer drinken wil.

x Wat zou daarvoor dan in de plaats kunnen komen?

- De mensen zouden kunnen gaan leven volgens de lering van het nieuwe testament, daarbij zich niet afvragende, hoe je iets wel uit moet leggen, maar letterlijk lezende en doende wat er staat. Hierdoor zou reeds bewezen kunnen worden, dat werkelijk christendom een wijze van leven is en niet alleen maar een geloof, dat het mogelijk maakt alle eigen schulden over te laden op een soort goddelijke lastezel.

In dat geval zal men weer juist geloven in alles, waaruit deze wijze van leven voort komt. De meeste mensen vergissen zich, wanneer zij stellen, dat de bijbel de mensheid heiligt. Het moet de mens zijn, die de bijbel heiligt door zijn wijze van leven.

Op gelijksoortige wijze kan ik stellen, dat men een fout maakt, wanneer men meent, dat b.v. door het leninistisch marxisme de mensheid gelukkig kan worden. Het is de mens, die door zijn begrip voor zijn medemensen binnen een dergelijk systeem de mensheid gelukkig kan maken. De mens staat dus altijd primair, ook in het christendom en het jodendom. Toch zien wij daarin al te vaak, dat men stelt: het is de wet, die bepaalt, het is het boek, waardoor wij gerechtvaardigd worden. En dit is niet juist.

Rechten bezit je als mens niet tegenover God en wanneer je die rechten niet bezit tegenover God bezit je die ook niet door God tegenover je medemensen. Je bezit slechts de rechten, die je voor jezelf waar kunt maken en daarbij moet je dan nog leven volgens datgene, wat je in jezelf feitelijk gelooft.

x Acht U Paulus' beschouwing over de plaats van de vrouw ook zo iets of ...

- Ik beschouw de brieven der apostelen niet als deel van het werkelijke evangelie, zo min als ik de commentaren van de een of andere professor of verkondiger over de stellingen van anderen als bepalend voor de waarde van deze stellingen zal beschouwen.

Ik meen, dat alles op zijn eigen merites moet worden beoordeeld. Wanneer Paulus bang is voor zijn eigen temperament en daardoor vond, dat de vrouw maar beter een eindje op een afstand dient te blijven - wat voor hemzelf ongetwijfeld aanbevelenswaardig was -, zo neem ik hem dit niet kwalijk, maar beschouw ik dit, ongeacht de vorm waarin het is gegoten, als een zuiver persoonlijke verklaring.

x Op een avond werd opgemerkt: sommigen onder u zijn eerst 3 of 4 keer geïncarneerd, anderen reeds over de 100 malen.

Vraag: hoe kan dit?

- De een komt net van de kleutelschool, de ander is al vele malen blijven zitten wegens gebrek aan resultaat.

Wanneer u op aarde leeft, zo zult u dit als een doel op zich beschouwen. U denkt aan een eenmalige bereiking. Dit is ingebouwd in de wijze, waarop mensen nu op aarde leven. Men heeft zelfs een ten hoogste zeer gebrekkig besef van de geestelijke werelden en geen enkel besef van eigen voorgeschiedenis. In feite gebeurt er dit:

Je komt op aarde als een geest, die reeds een bepaald bewustzijn heeft bereikt. Zonder dit is het niet mogelijk meer gekompliceerde levensvormen als vertebraten, laat staan een mens, in beslag te nemen en daarin levende wijzer te worden.

In het leven in de stof moet je dan problemen oplossen, die worden veroorzaakt door de gerichtheid, die je als geest bezit. Als geest ontdek je, dat je vermogens onvolkomen zijn. Daarop inkarneer je in een stoffelijke vorm, hopen de tekorten op te kunnen heffen.

Wanneer een mens deze taak in een enkele maal volbrengt, is er voor deze voorlopig geen enkele reden meer om opnieuw te inkarneren. Er zijn er echter ook mensen, die als geest op aarde zijn gekomen om - vergelijkende - af te vallen, maar rond zich de roomsoezen des levens zien en zich volvreten, tot zij aan de overdaad bezwijken. Het is duidelijk, dat zij onmiddellijk naar de stof terug zouden moeten gaan om nogmaals een poging te wagen.

Houdt er rekening mee, dat het aantal inkarnaties niet duidelijk maakt, hoe bewust je als geest al dan niet reeds bent. Het aantal inkarnaties heeft niets te maken met de geestelijke bereiking, het heeft alleen te maken met je vermogen om in betrekkelijke korte tijd tekortkomingen in de geest door juist stoffelijk leven en streven aan te vullen: dit stoffelijke leven en streven kan dan overigens niet worden beoordeeld volgens materiële maatstaven, of gemeten worden aan geldende morele of andere richtlijnen. Het betekent geestelijk: wanneer ik tijdens een leven op aarde ervaringen heb opgedaan, die geestelijk zo belangrijk zijn, dat ik een grotere reactiemogelijkheid verwerf t.a.v. de werkelijkheid, die rond mij bestaat, dan heeft mijn leven zin gehad en behoeft de volgende fase van leven niet opnieuw op aarde of in de stof plaats te vinden. Het ik kan in de sferen zich verder ontwikkelen, tot er mogelijk weer een hiaat ontstaat. Dan zal men trachten deze door bindingen met de materie weer te redresseren.

x Is de mensheid een eenheid, zodat alle zielen in één geheel samenkomen?

- Deze gedachtengang stamt uit de z.g. rozenkruisergeheimen, waarbij men stelt:

Het centrum van het werkelijk zijnde is God zelf, die in de trilling van zijn licht zichzelf openbaart. Maar dit licht is begrensd en keert tot het middelpunt terug. De grens noemen wij de maagd. Deze betekent een breking, waardoor het schijnsel van het goddelijke licht naar buiten wordt weerkaatst. Hier ontstaan dan de oervormen. Een van deze oervormen is die van de mens. Deze oervorm mens omvat het totaal van alle menselijke mogelijkheden en alle inhoud, die voor een menselijke geest of beleven bereikbaar is.

Een Adam Kadmon betekent dus eenheid van de mensheid, maar gelijktijdig een begrenzing van het menselijke. Het betekent immers, dat menszijn gebonden is aan bepaalde grenzen en een beperking inhoudt t.a.v. de wijze, waarop je het goddelijke in jezelf beleven kunt. Dit is dus niet op elke wijze mogelijk, maar zal alleen bereikt kunnen worden op een wijze, die overeenstemt met het wezen van de gehele mensheid.

Indien vele mensen in harmonie zijn of enkele mensen in harmonie zijn en deze harmonie volledig is, manifesteren zij zich, zeker in de geest, t.a.v. de omgeving als een eenheid. Die kunnen wij aannemen, dat, zodra alle mensen de beleving van het goddelijke licht bereiken, zoals dit voor de mens mogelijk is, de mensheid zich t.a.v. de buitenwereld zal voordoen als een enkele persoonlijkheid, de herontstane Adam Kadmon, waarin de gehele menselijke scheppingskracht weer kenbaar wordt en de relatie met de maagd het mogelijk maakt door de weerspiegeling heen met het besef door te dringen tot de kern van alle dingen en zo het levende en vibrerende licht van de goddelijke werkelijkheid geheel te beleven.

Dat is de **eigenlijke** uitleg.

x Men stelt: per dierenriemteken heb je al 4 inkarnaties nodig.

- Ik heb dit meer horen verkondigen, maar ben het er niet mee eens. Indien wij stellen, dat per dierenriemteken 4 inkarnaties nodig zijn, nemen wij aan, dat je een bepaald aantal fasen in ieder geval moet doorlopen, terwijl tevens wordt gesteld, dat men per leven niet meer dan een enkele fase van ontwikkeling doorlopen kan.

De praktijk wijst uit, dat het bij de ontwikkeling niet gaat om een bepaald aantal stoffelijke levens. Je kunt in één enkel stoffelijk leven reeds vier, vijf, zes, zeven verschillende fasen van bewustwording doorlopen.

Degenen, die weten wat de inwijding van de stralen betekenen, weten dan ook wel, dat je in één enkele aardse inkarnatie de 7 stralen kunt doorlopen. Wat betekent, dat je alle 7 heren van licht met hun werkingen kunt beleven tijdens één enkel stoffelijk bestaan.

Het lijkt mij duidelijk, dat iemand, die een dergelijke bewustwording heeft bereikt, geen enkele behoefte zal kennen om in een soortgelijk lichaam met soortgelijke eigenschappen en vergelijkbare lotsbestemming te inkarneren. Het zal U ook duidelijk zijn, dat nergens geschreven staat, dat wij met alle geweld al inkarnerende alle dierenriemtekens af moeten werken. Dat zou kolder zijn, dat de tekens van de dierenriem

bepalend zouden zijn voor aantallen inkarnaties, omdat de mensen de tekens van de dierenriem door hun denken hebben gesteld.

Vergelijk: wanneer u over de equator vaart, ziet u de lijn dan ergens? Deze is er niet. De mensen hebben de wereld ingedeeld met meridianen enz., geen parallellen. Op de wereld staan geen vakjes getekend of staatkundige grenzen. Zij is en blijft een soort bol. Overschrijding van een van die lijnen heeft dus alleen in het menselijk denken en handelen mogelijk betekenis, maar niet voor een geest, die de aarde als een geheel ziet.

De stelling van de dierenriemtekens komt voort uit het vastleggen van een aantal punten aan de hemel - betrekkelijk willekeurig zelfs, zodat er andere dierenriem indelingen dan de gebruikelijke bestaan, die even bruikbaar en werkzaam zijn vanuit het menselijke standpunt - , die oriëntatie t.a.v. de hemel mogelijk maken en zo het berekenen van een aantal invloeden, die in het zonnestelsel op kunnen treden aan de hand van de planeten te bepalen.

Op grond van het sterrebeeld, waaronder de mens wordt geboren plus de stand van zijn planeten stellen wij in de astrologie dan de waarschijnlijkheid van een aantal lichamelijke eigenschappen. Komt dit uit, dan weten wij zelfs iets, - maar lang niet alles - omtrent degene, die als geest in een dergelijk lichaam zal willen inkarneren.

Geestelijk gezien is bewustwording het doel. Daarom kun je nooit met zekerheid op grond van astrologische berekeningen aantallen inkarnaties bepalen.

Doet men dit toch, dan bouwt men een systeem op. Hierdoor wordt voor de mens een oriëntatie mogelijk eenvoudiger, maar het betekent zeker geen aanduiding, die werkelijk en concreet voor een ieder zal moeten bestaan.

Maar men kan eigenschappen bepalen. Enkele dagen verschil kunnen hierbij reeds van grote betekenis zijn. Is dat dan ook alleen maar menselijke indeling?

U maakt het mij moeilijk, want u vraagt mij in feite een oordeel te geven over de astrologie. Laat ons even naar het ontstaan daarvan zien.

Toen de eerste waarneming van de sterren met enige regelmatig plaats vond - door een soort sjamanen - zag men daarin tekens van de goden. Hierbij richtte men zich op het aan de hemel staan van bepaalde sterrekombinaties, die zich in een bepaalde richting op een bepaalde dag toonden. Het waren altijd waarnemingen van sterren, juist boven de horizon.

Later ging men verder. In de periode, dat de mens voor het eerst ideogrammen omzette in lettertekens, wilde men dergelijke tekens aan de hemel zien. Men las aan de hemel de wil der goden, waarbij hoog in het zenith de vaste wet geschreven staat en de werking van die wet aan de horizon kan worden afgelezen door het trekken der sterren.

Dit zijn alles menselijke thesen, want God schrijft niet werkelijk zijn wil in de sterren. Maar degenen, die de wil van de schepper wil lezen, kan door het beschouwen van de sterren wel geïnspireerd geraken.

Later is men de hemel in gaan delen. Er ontstonden toen verschillende reeksen van tekens, dierenriemen met een afwijkende

reeks van symbolen. Er waren er met 8, maar evengoed met 24 tekens, terwijl uw eigen dierenriem oorspronkelijk 11 tekens telde.

Bij het systeem van 24 tekens lag de nadruk overigens niet alleen op de zon en de planeten, maar speelden een aantal vaste sterren een rol, die even belangrijk was als die van de planeten.

Nu is er in de kosmos wel degelijk een wetmatigheid te ontdekken. Deze mensen vonden door hun waarnemingen een aantal regels, die prognostisch hanteerbaar waren - niet omdat hun premissen juist waren, maar doordat zij dank zij hun vele waarnemingen op de duur een korrelatie konden vinden tussen de stand van sterren aan de hemel en het ontstaan van bepaalde eigenschappen in jonggeborenen en zelfs het optreden van bepaalde spanningen en tendenzen op aarde.

Zo heeft zich de astrologie ontwikkeld. Maar eerst tussen 500 en 900 na christus kreeg de huidige astrologie een vorm, die nog gehanteerd wordt en werd tot een soort pseudowetenschap.

Deze pseudowetenschap is gebaseerd op de ervaringen van zeer vele geslachten, tot voor de Chaldeeën zelfs, die werden overgeleverd en de huidige duiding beïnvloeden en daarvan in wezen nog steeds de basis uitmaken.

Anders gezegd: men konstateert een fenomeen in samenhangen en geeft hiervoor een verklaring, die geen vaststelling kan zijn, maar in feite alleen maar een werkhypothese vormt. Als zodanig is zij bruikbaar, want astrologie is wel degelijk - zij het beperkt - bruikbaar. Wat echter nog niet betekent, dat wij alle astrologische tekens en indelingen zonder meer kunnen overzetten op elk gewenst gebied en dan kunnen gebruiken om b.v. indelingen te maken van inkarnaties.

Nogmaals: het gaat om willekeurig gekozen kentekens, die door hun situatie aan de hemel oriëntatie mogelijk maken, meer niet. Bij een rechtlijnige ontwikkeling van een mens zal de astrologie diens lot zelfs bij benadering weer kunnen geven. Maar bij een verandering van geestelijke inhoud en stoffelijke mogelijkheid blijken de astrologische voorspellingen niet meer te kloppen, tenzij men bij de duiding van de sterrestanden niet volgens de geldende regels, maar inspiratief te werk gaat. Wat dan de vraag doet rijzen, of dit nog astrologie genoemd mag worden.

U vraagt in feite nu: omdat de resultaten van de astrologie juist zijn, zullen de stellingen, waarop zij is gebaseerd, dus ook wel juist zijn. Ik stel: de stelling, waarvan men uitgaat, is een werkhypothese, waardoor een proces is ontdekt, dat een redelijke bepaling van eigenschappen en mogelijke lotsontwikkeling mogelijk maakt, zonder dat de indeling daarvoor noodzakelijk, enig juist enz. behoeft te zijn.

Zelfs de horoscoop is geen vaste waarde, maar eenvoudig de wijze, waarop de mensen meestal bepaalde dingen neerschrijven. De juiste interpretatie van de horoscoop zal echter, wanneer zij juist blijkt, veel inspiratie bevatten: voor elke stand van planeten is menige duiding mogelijk. De astroloog kiest echter juist die uitleg, die aanduidingen, die hem passend schijnen voor het geval. Vaste regels zijn hiervoor zelfs niet te geven. Dus: inspiratie belangrijk, astrologie bruikbaar, maar stellingen niet bepaald kosmisch juist.

- x Zijn die wetmatigheden met ons denken te vatten?
- Kort weergegeven wel. Zeer minime stralings- en zwaartekracht wijzigingen, die op aarde bijna niet te bemerken zijn, kunnen op een wordende vrucht invloed hebben.
- Het blijkt, dat met een bepaalde regelmaat stralingen uit de kosmos ervaren worden, terwijl de loop der planeten kleine veranderingen van zwaartekracht inhouden. Hierdoor ontstaan veranderingen van de kondities, waaraan mensen en vooral wordende vruchten onderworpen worden.
- Kennen wij deze cyclus, dan kunnen wij verder stellen, dat daarmee verwante stoffelijke ontwikkelingen waarschijnlijk zullen ontstaan, wanneer zij tot de mogelijkheden van het ogenblik behoren. Op deze wetmatigheden is het geheel van de astrologie in feite gebaseerd.
- x De gegevens van de astrologie zijn toch ouder dan 2000 jaren?
- De overleveringen van de astrologie zijn, zoals gesteld, vele duizenden jaren oud. Maar de ontwikkeling van de astrologie vond eerst plaats tussen 500 en 900 n. chr. en wel in de arabische wereld. Hier ontstonden zowel het nu gebruikelijke systeem als vele duidingen, die nu nog voor bepaalde standen gelden.
- x Hoe komt het, dat een mens met de keuze van een bepaald beroep in zijn verdere leven niet gelukkig is? Waarom moet dit beroep zekere overeenkomsten hebben met de beroepen uit voorgaande inkarnaties?
- Het meest juiste beroep voor u in dit leven behoeft niet noodzakelijk overeenkomst te tonen met beroepen, die u in vroegere inkarnaties hebt uitgeoefend. Integendeel, dit kan soms zelfs zeer frustrerend werken.
- Waarom een mens dan niet gelukkig is in zijn gekozen beroep? Dat lijkt mij duidelijk genoeg. Omdat de mens niet in de eerste plaats zijn beroep koos, omdat hij voelt dit te willen en te kunnen,, maar andere overwegingen een bepalende rol laat spelen, zoals hetgeen je ermee kunt bereiken - al is het maar een hoge beloning voor je moeiten.
- Het zal u duidelijk zijn, dat iemand, wiens grootste genoegen het is iemand te genezen, een zeer goed medicus zal worden. Maar zodra iemand medicus wordt, omdat hij daarmee een zekere status verwerft en een zeker inkomen verkrijgt - bewust of onbewust - ligt de zaak anders.
- In het tweede geval zal zo iemand een beroep op zijn hulp, dat niet oplevert, eerder aanvoelen als storend. Hij zal dan denken aan "werk" en niet aan een waarmaken van zijn eigen wezen.
- Hetzelfde kan gelden voor b.v. de fabrieksarbeider: wanneer iemand graag bouwt, kan hij in de bouw gelukkig zijn. Wanneer hij dit beroep dient, omdat hij daarmee reeds nu flink meent te kunnen verdienen, ligt de zaak anders.
- De fabrieksarbeider zal werken voor de verdienste en niet om wat hij voortbrengt. Naarmate het meer moeite kost om te verdienen wat je wilt, zal men minder gelukkig zijn met zijn beroep.
- Dit is het grote probleem van uw westerse wereld: de meeste mensen denken aan de beloning en niet aan hetgeen, wat zij daarvoor moeten doen. Op het ogenblik, dat je iets doet,

omdat je het prettig vindt en wanneer dit op de duur anders wordt, iets anders zoekt, tot men datgene gevonden heeft, waarin men zich werkelijk gelukkig gevoelt, zal een mens altijd gelukkig kunnen zijn in zijn beroep. Maar aan de andere kant zal men dan van bepaalde emolumenten moeten afzien, die men met ander werk mogelijk zou kunnen verkrijgen. Het is dus maar een kwestie, van hetgeen volgens jou het belangrijkste is en heeft weinig of niets met vorige inkarnaties te maken.

x Heeft het te maken met het verschil tussen roeping en beroep?

- Zeer zeker. Dáár, waar werkelijke roeping is, zet de gehele persoonlijkheid zich in en vindt in elk sukses dus voor de gehele persoonlijkheid een voldoening, die door niets anders overtroffen zal kunnen worden. Daar, waar iemand een beroep uitoefent, ligt de zaak vaak zó, dat elk beroep dat op hem wordt gedaan, alleen gezien wordt als de aankondiging van een mogelijke verdienste of noodzakelijke inspanning. In dat geval valt het hem vaak tegen, zodat zo iemand met zijn beroep meestal niet erg gelukkig, soms zelfs ongelukkig zal zijn.

x Zijn er veel zielen onder de mensen, die graag ambtenaar willen worden?

- Er zijn onnoemlijk veel zielen, die, daar zij het gevoel hebben zelf geen vermogen tot leiden en bevelen te hebben, graag over anderen iets te zeggen hebben. Wanneer zij de mogelijkheid tot heersen in eigen omgeving dan niet of onvoldoende vinden, zullen zij zich aangetrokken gevoelen tot instanties, die gezag uitoefenen.

x Je zou het ook kunnen doen, omdat je gevoelt, dat je de gemeenschap daarmee een dienst bewijst.

- Inderdaad. Maar dergelijke typen behoren onder de ambtenaren voorlopig nog tot de onderdrukte minderheden. Het wonderlijke is n.l., dat iemand, die spreekt over de ambtenaar, zelden beseft, waarover hij spreekt.

Men denkt te spreken over een op de ambtsschimmel rijdend figuurtje met bril, kale kop en gladgeschuurd zitvlak. De doorsnee ambtenaar is een mens als iedereen. Maar als ambtenaar hoort hij in een mechanisme thuis, voelt zich daar op zijn plaats. Hij vindt er zekerheid, oefent enig gezag uit, maar voelt er niet voor veel verantwoordelijkheid te nemen, juist omdat hij, wanneer hij geen verantwoordelijkheid neemt, moeiteloos mee kan blijven draaien. Alleen wanneer zijn eigen aanzien in het geding komt, is hij bereid beslissingen te nemen - vaak ten koste van anderen - en voor zijn denkbeelden uit te komen.

Het is duidelijk, dat een dergelijke mens voor een groot deel buiten de algemeen menselijke werkelijkheid leeft, even goed als iemand, die in een leger carrière maakt, of in een klooster leeft, buiten die werkelijkheid zal staan.

De ambtenaar gaat immers steeds weer uit van zijn eigen instantie, haar bestrevingen en inzichten en is daarnaast, met uitsluiting van zijn ambtelijk terrein vaak, ook nog een normaal mens.

Velen zullen blijven hangen in de ambtelijke ketenen, zelfs wanneer zij ontdekken, dat zij daarin niet geheel passen en dat het toch zo prettig nog niets is, omdat je per slot van rekening zekerheid hebt, bepaalde voordelen geniet als een goed pensioen, terwijl de koffie niet zo duur is op het

werk en je bovendien de tijd kunt vinden voor een gesprek of het lezen van de courant.

x Kunt u verandering van beroepen of inberoepen noemen, die zich gaan ontwikkelen?

- Ik zie, sprekende over ambtenaren, een verschuiving van geneigdheid. Mensen, die vroeger ambtenaar werden zonder meer, zullen zich in deze dagen eerder in sociale beroepen willen begeven en zo raadgevend of verzorgend voor de gemeenschap werkzaam willen zijn.

Degene, die innerlijk nog een sterk ambtelijke neiging heeft, zal daarbij zijn best doen. brandpunt te worden voor de meningen en belangen van anderen, zodat hij bij elk optreden duidelijk kan maken, dat hij in feite alleen anderen representeert.

Ook in de medische wetenschap zien wij in toenemende mate de onderzoeker en werker terugtreden ten bate van de ambtelijk denkende geneesheer. Men gaat uit van bestaande regels. Met alle goede wil tegenover de medemensen houden dergelijke typen zich precies aan de verplichtingen en hebben de neiging, na een vaste werktijd, met hun bezigheden te stoppen, wat ook de behoefte van anderen zou moeten zijn. Hierin ontwikkelen zich nu in feite geneeskunde als huisindustrie bedrijvende groepen geneesheren, die zo, met behoud van eigen vrijheid en beperkte werktijd, toch de gemeenschap een betere reeks mogelijkheden bieden.

Bij hen, die begaafde handwerkers zouden zijn in het verleden, zien wij een verschuiving naar scheppende of dienstverlenende beroepen, waarbij moet worden opgemerkt, dat zij over het algemeen alles doen, behalve de diensten snel en juist verlenen, waartoe zij geroepen zijn.

Velen, die vroeger in legers een goede baan hadden gevonden, blijken in deze dagen zich tegen regels te gaan verzetten. Zij komen in asociale milieu's terecht en proberen zich op de vlakte etc. houden.

Gelukt hen dit niet, of kunnen zij zich niet voldoende handhaven, dan graviteren vooral dergelijke typen snel naar een machtsuitoefenend apparaat en worden - ik wil niemand beleedigen - dan vaak agent.

x Is de creativiteit, die nu overal opkomt, het gevolg van een frustratie uit het vorige tijdvak?

- De creativiteit, die eens in het handwerk kon worden uitgeleefd, vindt in een genormde wereld te weinig mogelijkheden, zodat velen, die goede handwerkers zouden zijn, nu zichzelf kunstenaar noemen en daar heel vaak falen.

x Wees zo gelukkig mogelijk, geniet van het leven. Maar kan dit, terwijl men weet, dat 2/3 van de mensheid honger heeft en velen omentwille van hun overtuiging worden gemarteld?

- Of echt geluk daardoor uitgesloten is? Wel, er bestaat bij bepaalde primitieve stammen een eigenaardig gebruik: de man legt zich daar in het kraambed. Dat komt ongeveer gelijk aan hetgeen u stelt:

Omdat een ander ongelukkig is, hoeft u nog niet ongelukkig te zijn. U kunt wel degelijk gelukkig zijn en u steeds gelukkiger kunnen gevoelen, wanneer u die anderen kunt helpen minder ongelukkig te zijn.

Wanneer een groot deel van de wereld ver van u af honger lijdt, zult u, door hier honger te gaan lijden met hen,

de honger van die anderen niet minder, hun leven niet gelukkiger maken. U hebt daarmee de wereld niet. Maar indien u hier geen eten weggooit, niets verspilt, gelukkig bent en met al, wat u zo overhoudt, probeert voor die anderen iets te doen, zult u mogelijk nog iets bereiken.

Ik geloof, dat er vele misvattingen bestaan op dit gebied. Medelijden b.v. heeft alleen zin, wanneer door uw medelijden de werkelijke lijder beter wordt. Over het algemeen wordt hij er alleen maar slechter. Het geven van hulp heeft niets te maken met een zelf lijden om het lijden van anderen. Het is eerder gebaseerd op een besef van het lijden, dat voor anderen bestaat, waarbij wij, beseffende hoe gelukkig wij zijn en leven, proberen ook voor die anderen enig geluk tot stand te brengen.

Dit is belangrijk, want op deze wijze gaat men steeds weer uit van eigen mogelijkheden, eigen middelen en blijft men zijn eigen leven leven. Hierdoor geef je meer inhoud aan het geluk op de wereld.

Vele mensen schijnen te menen, dat dat niet zo belangrijk is. Maar vergeet daarbij het volgende niet: wanneer je je al niet prettig voelt en een ander gaat naast je zitten om je te beklagen, voel je je eens zo ellendig. Wanneer iemand opgewekt moppen vertelt en je zegt, dat je je er maar niets van aan moet trekken, voel je je ook niet gelukkiger. Zeg nooit: ik kom je opvrolijken en vooral ook niet: ik heb zoveel medelijden met je. Zeg eenvoudig: Kan ik iets voor je doen? en doe dan zo goed mogelijk, wat men van je vraagt, zelfs als ze zeggen: Ach mens, donder op.

Bepaal je hiertoe en je bereikt veel, maar bent zelf gelukkig ongeacht het vele ongeluk, dat er op de wereld bestaat. Want je kunt het onrecht op de wereld nooit opheffen door jezelf onrecht aan te doen.

x Rheumapatiënten in goede klimaatkamers blijken toch te reageren op de ongunstige weersomstandigheden daarbuiten. Welke factoren spelen hierbij een rol?

- Psychische o.m.: men weet, dat het weer buiten zo of zo is en reageert daarop, zoals men buiten de klimaatkamer gewend is. Voorbeeld:

Rheumapatiënt zoekt kinderen op in Australië en komt daar in een droog klimaat. Geen last van rheuma. Komt terug in Nederland: rheuma. Komt in een klimaat kamer, heeft rheuma, gaat terug naar Australië, heeft geen rheuma.

Je kunt de omstandigheden in een klimaatkamer niet zo volledig bepalen incl. stralingen en alle bijbehorende factoren, incl. de psychische, dat het verschijnsel rheuma geheel wegvalt.

x Is prima materia een ander woord voor ongevormde materie uit de astrale sfeer?

- Neen. Het betekent oermaterie of oervorm van alle materie. Niet gevormde materie dus, de kracht, waaruit alle materie ontstaat en alles dus te vervaardigen zou zijn; het is een alchemistische term.

Deze wordt gebruikt in alle vergelijkingen, waarbij wij te maken krijgen met bindingen, die voortkomen door het werken met de verschillende zwavels. Zo zou men alles kunnen scheppen tot de steen der wijzen en de homunculus, de

kunstmatige mens, toe.

De term prima materia wordt echter meer filosofisch dan praktisch gebruikt en geeft dan de oerenergie, de bezielende kracht of goddelijke kracht weer.

x Kunt u oerenergie menselijk omschrijven?

- Oerenergie is een potentiaal, dat alleen bij verschuiving van waarden daarin tot uiting komt in vorm van straling of stroom. Dat ligt dus dicht bij het menselijk denken, maar speelt zich wel af op een niveau, waarop je gehele sterrestelsels kunt schppen of vernietigen.

x Ik meen, dat men plaats, tijd van eigen dood kan weten, mits de aanvaarding daarvan volledig is. Is dit juist?

- Indien u als zekerheid aanvaardt, dat u op een bepaalde plaats en op een bepaalde tijd zult overlijden, zult u uzelf niet weerhouden kunnen op die tijd naar die plaats te gaan en wanneer u daar dan bent, realiseert u het zich en schrikt u zich a.h.w. dood.

Waarmede ik duidelijk wil maken, dat een mens de plaats en de tijd van zijn dood alleen kan kennen langere tijd voor het overlijden, wanneer hij uitgaat van een gelijkblijvende ontwikkeling. Op het ogenblik, dat in het ego geestelijk of stoffelijk grote veranderingen plaats vinden, zullen zowel de plaats als het uur van de dood eveneens veranderen.

Alleen bij een geheel rechtlijnige ontwikkeling is uw stelling dus zonder meer juist. Wie overtuigd is, dat er niets aante veranderen is, zal gemeenlijk die rechtlijnige ontwikkeling van zijn ik blijven vervolgen.

Beseffen wij in en vanuit onszelf, dat wij met ons geestelijk streven en stoffelijke aanpassing daaraan de enig juiste wijze van leven hebben gevonden, dan zal voor ons het uur en de plaats van onze dood niet meer op een voor ons kenbare wijze vastliggen, daar zij dan alleen bepaald zal worden door de relatie tussen ons geestelijk besef en onze stoffelijke mogelijkheden. Men zal dan wel kunnen verkiezen op een bepaald ogenblik te sterven, maar dat is dan eigen wil en dus niet een vastliggend noodlot zonder meer.

x In eigen kring kwam het meerdere malen voor, dat men korte tijd voor de dood deze voorvoelde.

- Dat is waarschijnlijk, maar wijst niet op een vastgelegd uur en een vastgelegde plaats. Hier speelt eerder het onbewuste een rol, waarin men eigen lichamelijke toestand en toekomstige mogelijkheden veel beter kent, dan men op redelijk niveau kan verklaren. Zelfs ongelukken kan men te voren "aanvoelen", ofschoon de gevolgen daarvan vaak anders zullen zijn, dan men veronderstelde.

Zijn wij in staat de onbewuste kennis over te brengen naar het waakbewustzijn, dan zijn wij in staat het ogenblik van de dood vaak te veranderen. Nu worden omstandigheden vaak dwingend voor de mens en veroorzaken zijn overgang, juist doordat hij deze niet bewust kon overzien, ofschoon de omstandigheden op zich kosmisch gezien zeker niet alleen de overgang naar de wereld van de geest als mogelijkheid lieten.

x Verpleegsters nemen vaak bij geboorte van een kind een lichtschijsel waar. Wat betekent dit? Treedt dit licht altijd op?

- Vele verklaringen zijn denkbaar, zoals oververmoeidheid van de verpleegsters, het feit, dat zij kort voordien mogelijk op de oogballen drukten enz.

Wanneer wij te maken hebben met iemand, die in geringe mate helderziend is, zal op het ogenblik van de geboorte de sterke emotionele golf van het kind - dat heel wat doormaakt op dat ogenblik - waarneembaar zijn. Het is in feite een sterk oplichten van de aura plus een scheiding van de auras van moeder en kind.

De kleuren zijn gemeenlijk: sterke roodstraling rond het lichaampje en sterke blauwstraling veroorzaakt door de geest. Het blauwe schijnsel zal eerder worden waargenomen dan de roodstraling. Maar iemand, die werkelijk helderziend, dus werkelijk gevoelig is, zal een kleurenspeel zien rond het kind en tijdens de geboorte schijnbaar van een deel van de moeder uitstralende, dat verloopt van rood naar blauw en vele tussenliggende tinten omvat.

Wanneer een blauwstraling helderziend wordt waargenomen, zal de oorzaak daarvan altijd liggen in de aanwezigheid van bepaalde geestelijke waarden, samenhangende met mystieke of bewustzijnsreacties in de omgeving, hetzij bij de geest of bij een mens.

Het betekent dan verder een beïnvloeding door de waargenomen straling, zodat de waarnemer in zich een weerkaatsing pleegt te ervaren van de oorzaak, dus iets, wat elders is ontstaan.

x Er zijn mensen, die niet bespeelde geluidsbanden afluisteren en tot de ervaring komen, dat zij opeens geluiden en woorden opvangen. Wat is daar aan de hand?

- Vele mogelijkheden. Allereerst: op welke recorder speelt U die banden af? Uw recorder heeft een middenfrequenttrap, die vaak mede de modulatie bepaalt voor de werking van de z.g. kop. Is hier beïnvloeding, b.v. door de spoelwaarden, van buitenaf mogelijk, dan kunnen dergelijke geluiden en flarden van een zender - zelfs van een 27 mc zendertje - stammen.

Bij 't opspoelen van banden middels een recorder kan zelfs een vastlegging op de band volgen, ongeacht een niet bekrachtigd opnamecircuit, omdat dergelijke stralingen vaak zo sterk zijn, dat zij desondanks de magnetische laag beïnvloeden.

Maar het is ook mogelijk, dat, wanneer bepaalde statische potentialen aanwezig zijn, dit tijdens productie, vervoer, of opslag van de band, zogoed als tijdens het afspelen daarvan, een geest, die zich wil manifesteren, modulaties kan veroorzaken, welke ook magnetisch werkzaam worden. Bereikt men een spraakmodulatie, dan zal bij het afspelen een stem hoorbaar zijn, maar vaak met veel zweving. Maar een voldoende sterk statisch veld blijft zelden lang aanwezig, zodat dergelijke verschijnselen verder de neiging hebben langzaam op te komen en na korte tijd weer te verdwijnen, of onhoorbaar zwak te worden.

x Ik heb het ook meegemaakt met het afspelen van een grammofoonplaat, dat ik opeens werd toegesproken met een enkele zin.

- In een dergelijk geval kan de waarneming geheel bij u liggen en niet bij de grammofoon. Want daar hebben wij te maken met een in materie vastgelegd trillingsgetal, dat geen verdere grond of draagwaarde heeft.

Anders wordt het, wanneer u elektrische apparatuur en versterking gebruikt. Dan gelden alle vorige mogelijkheden plus de kans, dat de plaat een statische lading vertoont, waardoor bij gebruik van een condensatorelement ook middels de opnemer soms modulaties door een geest mogelijk zijn.

Maar wanneer er een mechanische grammofoon een rol speelt, kan het gehoorde hoogstens vanuit uzelf voortkomen.

x Wanneer men verneemt, dat een intelligentie middels verschillende kanalen iets doorgeeft over de activiteiten en toestand van 'n bepaalde overgegane, kan men dan aannemen, dat deze identiek is met die overgegane?

- Tja.... Wanneer iemand het de moeite waard vindt zich als een ander voor te stellen vanuit de geest, is dit denkbaar. Maar waarschijnlijk is het niet, daar er niet veel mee te bereiken zou zijn.

Iemand, die dergelijke mededelingen doorgeeft, zal dus identiek kunnen zijn met de overgegane, dan wel voor die overgegane de mededelingen door kunnen geven.

Houdt in dergelijke gevallen maar rekening met Ocams razor: De meest eenvoudige verklaring is meestal de juiste. Ga daar dus maar vanuit.

x De meeste bezoeker van de ODV plegen te luisteren met gekruiste armen en benen. Is dit de meest juiste houding op een seance?

- Bij seances als deze is de gemakkelijkste houding de meest juiste. Elke houding is hier zonder meer toelaatbaar, omdat hier gewerkt wordt vanuit de geest met kracht uit de geest en niet vanuit de kracht van de kring.

Heeft u te maken met een gesloten kring, dan kan men wel stellen, dat een dergelijke houding minder passend is, daar hierdoor de doorstroming van de kracht door de kring, die toch belangrijk kan zijn, voor zowel het juist werken met het medium, als voor het tot standbrengen van bepaalde manifestaties, wordt belemmerd.

Op een Steravond is de houding minder wenselijk, maar nog steeds toelaatbaar. Wanneer je je daar afsluit door het kruisen van armen en benen, nu ja, dan vang je minder van de kracht op, die wordt opgewekt. Maar voor ons is het niet zo belangrijk.

x Is zelfzucht het kenmerk van de materiële schepping?

- Ik meen, dat je beter stelt: in de materiële schepping is het leven binnen de materie de oorzaak van een egocentrische bestaan, waarbij men bewust of onbewust zichzelf ervaart als middelpunt van de gehele wereld en zo de gehele wereld op grond van eigen ervaringen beleeft en beoordeelt.

Ook de geest is nog egocentrisch in haar besef, maar in mindere maten dan bij u, omdat in de geest een versmelting met anderen plaats kan vinden, waardoor het geheel kennen en beleven van de ander mogelijk wordt en een wijziging van besef bereikt kan worden. Voor de mens is dit niet geheel bereikbaar, ook al denkt hij vaak, dat dit wel het geval is. Maar dat is dan een vergissing.

Wel, vrienden, ik heb getracht een zo groot mogelijk aantal vragen zo eerlijk en duidelijk mogelijk te beantwoorden. Ik hoop daarin redelijk geslaagd te zijn. Na de pauze komt een andere speaker, die zeker bereid zal zijn op uw niet persoonlijke vragen in te gaan.

Ik dank u voor uw aandacht en wens u een goeden avond.

-0-0-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

Ook ik zal uw vragen zo kort en duidelijk mogelijk beantwoorden in de hoop, zo alles af te kunnen werken met u. Mag ik de eerste vraag van u?

x Is het witte licht de manifestatie van een onbaatzuchtige universele geest van triljoenen kosmische wezens in de kosmos?

- Mijn antwoord moet luiden: Het taal witte licht, het verblindend witte licht, is de manifestatie van een kracht, die wij niet kunnen begrijpen of omvatten, zodat ik aan die kracht geen bepaalde eigenschappen durf te verbinden.

In deze kracht en vanuit deze kracht leeft alles wat bestaat, ook zeer vele lichtende krachten in de geest.

x Hoe zoudt u kort de ontwikkeling van het jaar nul tot heden beschrijven en hoe de huidige tijd met zijn veranderingen?

- Vanuit mijn standpunt zou ik zeggen: sedert het jaar nul is er veel veranderd in uiterlijke vorm, maar geestelijk leeft de gemiddelde mens nog steeds in het jaar nul.

De huidige verandering zou ik omschrijven als een zoeken naar identiteit bij mensen, die voelen, dat het geestelijk zo toch werkelijk niet langer gaat, terwijl ook materieel veranderingen onvermijdelijk zijn.

x Is het juist, dat de mens maar de keuze heeft tussen twee mogelijkheden: falen of slagen, hemel of hel, terwijl een gelijk spel er niet bij is?

- Het is dan ook geen voetbal. Maar ik meen te mogen zeggen: er is geen hemel en er is geen hel, maar een voortdurend spel van al, wat je in jezelf vergaard hebt, want vooral in de geest moet je voortdurend ervaren, wat je in jezelf draagt.

Dat betekent, dat er zeer veel gradaties van hemel en hel denkbaar zijn na de dood voor een ieder, tot men uiteindelijk tot het besef komt van de werkelijkheid, waarin men leeft. Dan is het zijn voor allen evenzeer een vertoeven in een wereld van licht.

x Is het juist, dat er planeten zijn, die het leven kunnen beheersen en de dood, zelfs nieuw leven scheppende?

- Indien u bedoelt te vragen, of planeten bezielde, levende wezens zijn, zo kan ik dit bevestigend beantwoorden. Zij zijn echter niet scheppend in de zin, dat zij het totale wezen, dat uit hen leeft, creëren. Wel zijn zij de bron, waaruit de stoffelijke levenskrachten ontstaan.

Voor vorm en geestelijk bewustzijn is er echter de invloed van geestelijke wisselwerkingen, waarbij kosmische krachten een rol spelen.

Zo ontstaan de eerste vormen. Vanuit deze vormen komt een

bewustzijn voort, dat zich aan die vormen en de ontwikkelingen daarvan kan hechten, of - een hoger bewustzijn bezittende - zich er één mee gaat gevoelen.

Het zijn deze krachten, die voornamelijk de verdere ontwikkelingen bepalen en ook op kunnen treden als groeps- of zelfs rassegeesten.

x De wereld van de geest, waarin u leeft, zou niet nodig geweest zijn, wanneer de mens vanaf het begin schuldloos was gebleven tegenover zijn medemens.

- Theoretisch is dit wel juist. Maar neem aan, dat wij allen altijd en zonder tegenstelling in een lichte wereld zouden leven. Dan zouden wij niet eens weten, wat licht is.

Het is eerst door de tegenstelling, dat wij tot besef komen. Schuld is nodig om te kunnen beseffen, dat schuldloosheid bestaat. De tegenstelling tussen ik en kosmos is voor ons noodzakelijk, omdat wij eerst door die tegenstelling kunnen beseffen, wat wij zijn, waarheen wij ons bewegen en onze ontwikkeling kunnen volbrengen.

Er zijn tegenstellingen nodig voor wij de vier krachten leren kennen, waarin wij bestaan: de hoogte, de diepte, de breedte en de lengte. Eerst dan kunnen dezen samenvallen tot een enkel beeld in ons bestaan, zodat wij ons steeds meer bewust kunnen worden van de totaliteit, waarvan wij deel zijn.

x Was Christus' leer een beschavingsleer van de universele geest, het streven naar onzelfzuchtigheid, die voert tot kosmische integratie voor deze wereld?

- Ik aarzel even. Wanneer u stelt: beschavingsleer, dan denk ik: dat er eerder het tegendeel van werkelijke beschaving uit voort is gekomen.

De leer, die Jezus op aarde heeft gebracht, werd in essentie reeds vele malen voordien op aarde geopenbaard en zal nog vele malen geopenbaard worden.

De erkenning van de eenheid, waarin en waaruit wij allen bestaan, zodat wij in het besef van deze eenheid kunnen komen tot de erkenning van de totaliteit, waarvan wij deel zijn.

Dat betekent weer, dat waarlijk christen zijn neerkomt op een waarlijk in jezelf eenzijn met God, het erkennen van God in al het andere en zo in eenheid met deze God en alle besepte manifestaties van die God trachten te leven in overeenstemming met de wet of wil van die God, zoals je die persoonlijk in jezelf beleeft?

x Komt pendelen voort uit degene, die de pendel vasthoudt, of is er contact met inspirerende wezens?

- Alle pendelen uit de hand komt voort uit de onwillekeurige reacties van de pendelaar. Anders gezegd: Inspiratie kan hierbij wel een rol spelen, maar in feite maakt men door de pendel slechts aan zichzelf onbewuste of onderbewuste kennis duidelijk door bewegingen, zodat associatieve reacties op kunnen treden en het niet besepte beseft kan worden.

Werkt men met de vaste pendel, die vrij is opgehangen en niet wordt aangeraakt, dan is deze beïnvloeding niet mogelijk en kan een uitslag van de pendel alleen worden veroorzaakt door eigen uitstralingen van de mens of

van een geest. In dergelijke gevallen is hierbij meestal op de een of andere wijze een geest mede betrokken.

x Hoe zijn de klokken in de utrechtse toren - dom - naar boven gebracht?

- De klokken werden fasegewijs omhooggebracht, steeds weer rustende op platformen, die bevestigd waren aan de dom-toren en de 1^e maal ook aan het schip, waar dit de toren raakte. Kleine klokken werden binnendoor gehesen, enkele grootste klokken buitenlangs. Gemiddeld werd van platform tot platform een afstand van 10 tot 15 m. gemeten.

x Men zegt wel, dat st. Albaan iets te maken heeft gehad met de graaf de st. Germain. Is dit een legende?

- Het is een legende. Trouwens, de tijd maakt duidelijk, dat een graaf de st. Germain als zodanig niet bekend is geweest tijdens het leven van st. Albaan.

Rond Albaan zijn vele legenden gevormd, wat niet te verwonderen is, daar hij behoort tot hen, die voor de kerstening van Ierland gezorgd zouden hebben. Hoor je, wat hem daarbij alles overkomen zou zijn, dan blijkt, dat de Blarneystone in die tijd ook al bestaan moet hebben.

x Wat denkt u over massameditaties?

- U moet mij verontschuldigen, wanneer ik u hier geen oordeel voorleg. Ik ben slechts onvolledig bekend met het door u aangesnedene en een oordeel, gebaseerd op de door mij gekende feiten, zou, juist door deze onvolledigheid, mogelijk onjuist kunnen zijn.

xa Kunt U iets zeggen over de graal?

- De graal is een legende. Het is het verhaal van de beker van het laatste avondmaal, waarin wij de weerspiegeling vinden van de bron van licht en de inwijdingen, die mogelijk zijn op basis van de Christusleer.

Als zodanig wordt het onderwerp omgeven door vele legenden, die het denkbeeld verbergen, dat door de erkenning van God de mens tot erkenning komt van het lijden, dat nodig is om de Godheid waarlijk te beleven, zodat men een tocht door eigen leven zal moeten amken, daarbij uitgaande van het licht en weer terugkerende tot dit licht om zo te kunnen beseffen, wat de waarde en betekenis van dit licht is voor jezelf.

Eerst dan kun je aanzitten aan de graalstafel en valt rond de graal de rouw weg - is de dood waarlijk overwonnen.

x Zou je dit kunnen zien als het lot van de ziel van de mens?

- Wanneer ik dit had willen stellen, zou ik het ongetwijfels geformuleerd hebben. Het gaat hier om een besefswaarde.

Het gehele graalsverhaal is in feite een mystiek filosofisch concept, wat een redelijk nauwkeurige en altijd geldende omschrijving moeilijk maakt.

x Kunt U vertellen, hoe de pyramiden in Egypte gebouwd zijn?

- Laagsgewijze. Men legde een helling aan, die steeds weer, wanneer een laag was afgewerkt, werd verhoogd en verlengd. Hierdoor werd het mogelijk zware lasten naar boven te krijgen. Bovendien zijn er priesters bij betrokken geweest, die een vorm van telekinese, of een vorm van levitatie beheersten en met hun krachten het mogelijk maakten grote stenen sneller

naar boven te krijgen.

Indien u rekening houdt met de grote aantallen werkrachten, die bij de bouw van de pyramiden gebruikt werden, zult u beseffen, dat dit zeker geen groot wonder was. Wel kostte de bouw vele mensenlevens, maar dat is ook niets bijzonders: vroeger offerde men vele mensenlevens op voor de bouw van een pyramidegraf, nu offert men meer mensen op voor de bouw van een ideale staat, die ongetwijfeld minder lang zal bestaan.

x Destenen van Baalbek zijn nog groter. Werden die door levitatie vervoerd?

- In enkele fasen wel. Gemeenlijk werd gebruik gemaakt van vervoer over water, zover dit mogelijk was, daarna ging het vervoer met rolsleden. Alleen wanneer grote hellingen moesten worden overwonnen of stenen omhoog moesten worden gebracht, schakelde men ook paranormale krachten in.

Overigens was deze vorm van telekinese bij priesterorden bekend en men oefende daarin allen, die enige aanleg toonden. Reeds in Ur en Uruk werd deze wijze van werken gebruikt, maar alleen als aanvulling op mankracht, nooit in de plaats daarvan.

De ondersteuning door telekineten was voornamelijk van belang bij het omhoogbrengen van grote lasten, doordat zij het feitelijk werkzame gewicht, het vermogen van plaats, tijdelijk konden verminderen en zo b.v. even de last konden houden, wanneer voor een nieuwe inspanning werd aangezet door de mannen, die het werk in feite verrichtten.

x Kun je middels de hier vaak besproken tweede werkelijkheid de mogelijkheid verloren voorwerpen terug te krijgen?

- Moeilijk. De tweede werkelijkheid komt voort uit het voor jezelf scheppen van een soort wereld, waarin een situatie als volledig beleefbaar voor het ik bestaat, terwijl deze mogelijkheid in de eigen wereld niet bestaat. Je begeeft je tijdelijk in deze tweede werkelijkheid - een soort fantasie - wereld met eigen wetten dus - en komt zo tot bereikingen, doet kennis op, of schakelt krachten in, die men in de eigen wereld niet zou kunnen verwerven of activeren. Het residu hiervan, wanneer men in de normale wereld terugkeert, betekent vermeerdering van kennis, vermogen en het tot standbrengen van zaken op een voor uw eigen wereld niet natuurlijke wijze.

Indien U zich mogelijk voor zoudt stellen als een soort super Sherlock Holmes in uw tweede werkelijkheid naar het voorwerp te zoeken, zou het mogelijk zijn, dat u een besef van de plaats, waarop het zich in uw eigen wereld bevindt, meebrengt. En dat kan dan vaak aardig kloppen.

x Bestaan er vliegende schotels?

- Ik geef, gezien de vele vormen en soorten, de voorkeur aan Ufo's. Maar zij bestaan wel. Een aantal daarvan is van niet-aardse afkomst. Het merendeel daarvan kan worden gezien als een soort landingsboten, of zelfs automatische verkenners, die gebruikt worden door grote schepen, die gemeenlijk in de schaduw van de maan blijven liggen.

waarmede ik mijn bijdrage moet beëindigen. Ik dank U voor uw aandacht.

Goeden avond.

d.d. 6 november 1975

-0-0-0-0-0-